

Responsio fratrum Prædicatorum
ad proprias quæstiones.

1^a Quæstio.

Vtrum ante bonū usū liberi arbitrij quem ex innata libertate homo habitur est, ut disponatur ad iustificationem, aut ad uitam aeternam perueniat, ponenda sit in Deo prædestinationis, et præscientia.

Resp. Ante bonum usum liberi arbitrij, quem ex innata libertate efficaciter a' Dei gratuito auxilio ad hoc excitata, et mota, homo libere habitur est, ut disponatur ad iustificationem, et ad uitam aeternam perueniat, omnino ponenda est in Deo prædestinationis, et præscientia.

2^a Quæstio.

Vtrum si ponatur talis prædestinationis, et præscientia, nulla domini libertas arbitrij relinquatur in actionibus, quibus ad iustificationem disponitur, aut ad uitam aeternam peruenit.

Resp. Eis in Deo positis, perfectissime in domine relinquetur libertas arbitrij in actionibus, quibus ad iustificationem disponitur, aut ad uitam aeternam peruenit, cum, etiam ex diuina prædestinatione, libertas arbitrij maxime perficiatur.

3^a Quæstio.

Vtrum diuina prædilectionis, et prædestinationis sit causa efficiens mediantibus efficacibus diuina gratia auxilijs de se, et ut sunt a' Deo, actionum humanorum, qui ad iustificationem sunt necessarij.

Resp. Diuina prædilectionis, et prædestinationis est efficiens causa humanorum actionum, qui sunt ad iustificationem necessarij, mediantibus efficacibus diuina gratia auxilijs, quæ dese, et ut sunt a' Deo, salua poenitentia dictorum humanorum actionum liberate, efficacia sunt.

4^a Quæstio.

Vtrum aliqua auxilia gratiæ sint de se efficacia ad efficiendum quod liberum arbitrii consentiat, an uero ab ipso libero arbitrio pro sua uila, et innata libertate dnoi auxilia gratiæ efficacia, uel non efficacia reddantur.

Resp. Diuina hæc auxilia ita de se, et ut sunt a Deo efficaciam habent ad efficiendum, quod liberum arbitrii integræ ipsius manente libertate, consentiat, ut nulla ratione ab ipso libero arbitrio pro sua innata libertate illam trahant, ex libertate tamen arbitrij est, quod aliqua diuina gratiæ auxilia, effectum non uiriantur.

5^a Quæstio.

Vtrum diuina prædestinationis sit diminuta in effectibus, seu medijs necessariis ad iustificationem, et salutem.

Resp. Diuina prædestinationis causa perfectissima est effectuum, sive medium, quæ necessaria sunt ad iustificationem, et salutem.

6^a Quæstio.

Vtrum prædestinationis se efficaciter extendat tamq; ad effectum ad bonum illustratum liberi arbitrij, quem homo prædestinatus habet dum auxiliis præuenientiis præ se applicat, libere illis bene utendo.

Resp. Diuina prædestinationis ad illum bonum orum, tamq; ad proprium effectum se extendit.

7^a Quæstio.

Angotius talis bonus sit dumtaxat præsumtus a Deo, non autem prædestinationis, aut prædilectionis.

Resp. Nedum talis bonus unus est a Deo præsumitus, sed etiam prædestinatus, ab ipso prædilectus.

8^a Quæstio.

Vtrum talis bonus unus præsumitus sit ratio prædestinationis.

L. cum talis bonus unus sit duxi pugnare effectus ipsius ratio in pugna.

Resp.